

Sygn. akt I C 2599/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Dalba

Protokolant aplikant adwokacki Paweł Suwara,

Aleksandra Stępień

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka komandytowa w W.

przeciwko K. R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego K. R. na rzecz powoda (...) spółka komandytowa w W. kwotę 39.908,30 zł (trzydzieści dziewięć tysięcy dziewięćset osiem złotych i trzydzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 33.404,- zł (trzydzieści trzy tysiące czterysta cztery złote) od dnia 14 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 6.504,30 zł (sześć tysięcy pięćset cztery złote i trzydzieści groszy) od dnia 9 października 2012 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego K. R. na rzecz powoda (...) spółka komandytowa w W. kwotę 4.413,- zł (cztery tysiące czterysta trzynaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,- zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 2599/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 maja 2013 r. (data wpływu) radca prawny L. K.reprezentujący powoda D. M.S.Kancelaria (...)sp. k. (pełnomocnictwo – k. 6) wniósł o zasądzenie w postępowaniu upominawczym od pozwanego K. R.kwoty 39.908,30 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 33.404,00 zł od dnia 14 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 6.504,30 zł od dnia 09 października 2012 r. do dnia zapłaty. Sprawie została nadana sygnatura akt I Nc 3770/13.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, iż w dniu 10 kwietnia 2012 roku w W. zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usług prawnych dotyczącą świadczenia pomocy prawnej polegającej na reprezentowaniu pozwanego oraz jego żony, M. R., jako pokrzywdzonych w sprawie karnej. W świetle postanowień powyższej umowy osobą odpowiedzialną za świadczenie pomocy prawnej, wyznaczoną jako pełnomocnik pokrzywdzonych, był adwokat J. M., mogący korzystać w razie potrzeby ze wsparcia innych osób zatrudnionych u powoda lub z nim współpracujących, wymienionych w załączniku do umowy. Powód argumentował, iż zgodnie z § 2 ust. 1 umowy wynagrodzenie za usługi prawne świadczone przez niego ustalane jest na podstawie stawek godzinowych poszczególnych osób uczestniczących

ze strony kancelarii w wykonywaniu danej czynności, wymienionych w załączniku do umowy, które to stawki w myśl § 2 ust. 2 umowy przeliczane są z waluty wyrażonej w euro na złote polskie według średniego kursu ogłaszanego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu wystawienia faktury. Ponadto na podstawie § 2 ust. 5 umowy pozwany był zobowiązany do zwrotu powodowi wszelkich kosztów i wydatków poczynionych przez kancelarię w związku ze świadczeniem pomocy prawnej. Zgodnie z § 2 ust. 4 umowy podatek od towarów i usług (VAT) doliczany był do kwoty wynagrodzenia, według obowiązującej stawki podatku. Z kolei w świetle § 2 ust. 3 umowy płatność wynagrodzenia miała następować na podstawie faktur wystawionych przez kancelarię w okresach miesięcznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia powodowi. **(pozew i załączniki – k. 1 - 34).**

Pomimo skierowanego do pozwanego ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 13 lutego 2013 r., nakazującego zapłatę za świadczone usługi prawne w terminie 7 dni od doręczenia wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego (wezwanie - k. 33), żądana przez powoda kwota nie została uiszczona.

Nakazem zapłaty z dnia 18 lipca 2013r., sygn. akt I Nc 3770/13 wydanym w postępowaniu upominawczym przez referendarza sądowego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w I Wydziale Cywilnym, odebrany dnia 02 sierpnia 2013 r. w trybie art. 138 § 1 k.p.c. przez M. R., pozwany K. R. został zobowiązany do zapłaty kwoty 39.908, 30 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 33.404,00 zł od dnia 14 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 6.504,30 zł od dnia 09 października 2012 r. do dnia zapłaty, a także kwoty 2.916,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł. **(nakaz zapłaty - k. 45).**

W dniu 14 sierpnia 2013 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia I Wydziału Cywilnego wniesiony został przez pełnomocnika pozwanego w osobie adwokata J. L. (pełnomocnictwo - k. 50) sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym z dnia 18 lipca 2013 r. W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o przesłuchanie w charakterze świadka M. B., a także o przesłuchanie stron. **(sprzeciw - k. 48-49).**

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 05 grudnia 2013 r. (data wpływu) powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i wniósł o oddalenie wniosków dowodowych zgłoszonych w sprzeciwie. **(pismo i załączniki – k. 56-84)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. (...)M.S.Kancelaria (...)sp. k. zawarł w dniu 10 kwietnia 2012 roku w W.z pozwanym K. R.umowę o świadczenie usług prawnych dotyczącą udzielania pomocy prawnej. Na mocy ustaleń poczynionych przez strony powód zobowiązany był do świadczenia pozwanemu oraz jego żonie, M. R., pomocy prawnej w sprawie karnej. Zgodnie z powyższą umową osobą wyznaczoną jako pełnomocnik pokrzywdzonych był adwokat J. M., korzystający w razie potrzeby ze wsparcia innych osób zatrudnionych u powoda lub z nim współpracujących, wymienionych w załączniku do umowy.

Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy wynagrodzenie za usługi prawne świadczone przez D.M.S.Kancelaria (...)sp. k. (zwanego w umowie Kancelarią) ustalane było na podstawie stawek godzinowych poszczególnych osób uczestniczących ze strony kancelarii w wykonywaniu danej czynności , wymienionych w załączniku do umowy, które to stawki w myśl § 2 ust. 2 umowy przeliczane są z waluty wyrażonej w euro na złote polskie według średniego kursu ogłaszanego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu wystawienia faktury. Ponadto na podstawie § 2 ust. 5 umowy pozwany był zobowiązany do zwrotu powodowi wszelkich kosztów i wydatków poczynionych przez kancelarię w związku ze świadczeniem pomocy prawnej. Zgodnie z § 2 ust. 4 umowy podatek od towarów i usług (VAT) doliczany był do kwoty wynagrodzenia, według obowiązującej stawki podatku. Z kolei w świetle § 2 ust. 3 umowy płatność wynagrodzenia miała następować na podstawie faktur wystawionych przez kancelarię w okresach miesięcznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia powodowi. **(umowa – k. 15 – 19; załącznik – k. 20).**

Przed zawarciem umowy K. R.negocjował stawki, jakie miały być zawarte w umowie i ostatecznie zostały one na jego prośbę obniżone. Szacunkowo na prośbę K. R.J. M.podawał mu kwotę szacunkowego wynagrodzenia powoda. D.

M.S.Kancelaria (...)sp. k. wykonał zlecenie dla K. R.wg spisu czynności załączonych do powyżej wymienionych faktur, czego powód nie kwestionował. Strony nie zmieniały umowy jak wyżej z uwagi na osobę M. B..

Po wykonaniu zlecenia K. R. przekazał J. M., że nie stać go na takowe wynagrodzenie. (przesłuchanie reprezentanta powoda J. M. – na rozprawie w dniu 13 maja 2015 r., **protokół – k. 18-184**)

Ze względu na zakończenie sprawy karnej powód wystawił pozwanemu faktury VAT o numerach: (...) na kwoty w wysokości odpowiednio 33.404,00 zł oraz 6.504,30 zł, a zatem opiewające na łączną kwotę 39.908,30 zł. Do faktur załączone są zestawienia czynności, których faktura dotyczy. (**faktury i załącznik - k. 21-23, k. 27-29**).

Faktury te zostały doręczone K. R.. (**zpo – k. 25, 31**)

W dniu 13 lutego 2013 r. powód skierował do pozwanego przesądowe wezwanie do zapłaty. (**wezwanie – k. 33, dowód nadania – k. 34**)

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwa żadnych wątpliwości, w tym co do ich rzetelności i autentyczności.

Sąd oparł się także na zeznaniach reprezentanta powoda J. M., które to były w ocenie Sądu spójne, logiczne i korespondowały z materiałem dowodowym sprawy.

Sąd na rozprawie w dniu 13 maja 2015 r. pominął dowód z przesłuchania pozwanego w charakterze strony, albowiem nie stawiał się on na tę rozprawę prawidłowo o niej zawiadomiony.

Nadto Sąd na rozprawie w dniu 9 stycznia 2015 r. postanowił oddalić wniosek o przesłuchanie świadka M. B.. Został on zgłoszony na okoliczności, czy M. B. przygotowywał projekty pism procesowych i uzgadniał ich treść z powodem. Fakt ten nie miał znaczenia dla umowy stron, co wynika z jej treści. Nadto jak wskazano powyżej, nie dokonywano zmian umowy stron ze względu na osobę M. B., co byłoby konieczne aby miało prawne znaczenie. Nadto należy wskazać, że zgodnie z §6 pkt. 5 umowy, wszelkie zmiany umowy oraz jej wypowiedzenie wymagały dla swej ważności formy pisemnej. Z tych też względów na rozprawie w dniu 13 maja 2015 r. oddalono ponowiony wniosek o przesłuchanie tego świadka.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Bezspornie strony niniejszego postępowania łączyła umowa o świadczenie usług prawnych dotycząca świadczenia pomocy prawnej polegającej na reprezentowaniu pozwanego oraz jego żony, M. R., jako pokrzywdzonych w sprawie karnej zawarta w dniu 10 kwietnia 2012 roku w W.. Bezspornym jest fakt, iż na mocy powyższej umowy strony ustaliły, że za ww. czynności wynagrodzenie zostanie wyliczone na podstawie stawek godzinowych poszczególnych osób uczestniczących ze strony kancelarii w wykonywaniu danej czynności. Zgodnie z art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Stosownie do art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Celem umowy zawartej przez strony procesu było wykonanie przez powoda czynności związanych z pomocą prawną w sprawie karnej w stosunku do pozwanego i jego żony bez względu na ich rezultat, to znaczy niezależnie od wyniku sprawy.

W ujęciu kodeksowym przedmiotem umowy zlecenia jest zobowiązanie do dokonania jedynie określonej czynności prawnej, a nie każdej czynności. Przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do należytej (art. 355 k.c.) staranności, ale

nie - jak przy umowie o dzieło - do osiągnięcia umówionego rezultatu. Nie są natomiast umowami zlecenia w rozumieniu kodeksu cywilnego te umowy, których przedmiotem jest wykonanie czynności faktycznych, chociaż w życiu codziennym określa się takie umowy również jako umowy „zlecenia”, a w wielu wypadkach do umów takich w zakresie w nich nie uregulowanym znajdują z mocy art. 750 kodeksu cywilnego odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące zlecenia. Stosownie do art. 750 k.c., przepisy tytułu o zleceniu stosuje się jednak odpowiednio do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami (tzw. zlecenie w szerokim znaczeniu).

Odesłanie z art. 750 k.c. znajdzie zastosowanie wówczas, gdy przedmiotem umowy jest dokonanie czynności faktycznej jako usługi, a nie jest ona ponadto unormowana w przepisach dotyczących zarówno umów nazwanych w samym Kodeksie (np. o dzieło, agencyjnej, komisju, przewozu, spedycji, przechowania, składu), jak i - np. w przypadku umowy o pracę - w innych aktach, nawet poza prawem cywilnym (wyrok SN z 17 maja 1995 r., I PRN 14/95, OSNAPiUS 1995, nr 21, poz. 263).

Nie ulega zatem wątpliwości, iż strony łączyła umowa cywilnoprawna do której stosuje się odpowiednio przepisy o umowie zlecenia [art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c.]. Podkreślić należy, iż umowa zawarta przez strony procesu była umową starannego działania, a nie rezultatu. Strony umowy umawiały się na wynagrodzenie za prowadzone czynności liczone na podstawie stawek godzinowych niezależnie od wyniku sprawy. Powód zaś wykonał czynności w sprawie będącej przedmiotem umowy w sposób prawidłowy, nie budzący zastrzeżeń, albowiem nie przedstawiono ku temu żadnych merytorycznych zarzutów.

Nadto zgodnie z art. 65 § 1 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje.

W ocenie Sądu powód wykonał zleczone mu czynności wynikające z zawartej umowy, w związku z czym należy mu się wynagrodzenie w niej umówione. Jednocześnie odnosząc się do stanowiska strony pozwanej wskazać należy, iż bez znaczenia jest fakt, iż umowa nie precyzowała dokładnie rodzaju i czasu poszczególnych czynności dokonywanych w sprawie przez powoda. Zważyć należy, iż takie wyliczenie byłoby zarówno niemożliwe, jak i niecelowe. Nie można było bowiem, z przyczyn obiektywnych, określić z góry jakie czynności będą w sprawie podjęte i jaki czas zostanie poświęcony na ich dokonanie. Pozwany świadomie wyraził zgodę na taki sposób rozliczenia z powodem, po pierwsze podpisując umowę, a po drugie dokonując dwukrotnie zapłaty wynagrodzenia za wcześniejsze usługi powoda, wyliczonego w oparciu o system stawek godzinowych, a nie ryczałtowych. Ponadto w świetle całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym korespondencji pomiędzy stronami procesu, stwierdzić należy, iż pozwany miał świadomość co do ustalania zasad wynagrodzenia, ponieważ czynnie uczestniczył w negocjacji jego stawek. Dlatego też, pozwany nie może powoływać się na wprowadzenie go w błąd co do treści umowy.

Sąd przychylił się do argumentacji strony powodowej, iż pozwany nie wypowiedział skutecznie umowy zawartej z powodem, albowiem nie dokonano tego w wymaganej prawem formie pisemnej. Zgodnie bowiem z art. 77§ 2 k.c. jeżeli umowa została zawarta w formie pisemnej, jej rozwiązanie za zgodą obu stron, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie powinno być stwierdzone pismem. Umowa pozostaje zatem w mocy i nie można jej podważyć na podstawie argumentów przytoczonych przez pozwanego.

Rozstrzygnięcie o odsetkach oparto na treści art. 481 § 1 i 2 Kodeksu cywilnego. Pozwany był zobowiązany do zapłaty kwoty zgodnie z przesłaną mu fakturą. Powód wnosił o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 14 sierpnia 2012 r. oraz 09 października, wobec powyższego Sąd nie znajdując powodów dla odmówienia tak określonej dacie zasadności - orzekł zgodnie z roszczeniem w tym zakresie.

W tym świetle Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Należy zaznaczyć, iż podstawową zasadą dotyczącą kosztów procesu jest zasada odpowiedzialności za wynik postępowania. W niniejszej sprawie Sąd orzekł zgodnie z roszczeniem pozwu. Wobec powyższego to pozwany K. R. jest stroną, która przegrała w niniejszym postępowaniu.

Warunkiem zasądzenia od strony przegrywającej na rzecz przeciwnika kosztów procesu jest zgłoszenie żądania, który w niniejszej sprawie został spełniony, albowiem wniosek taki został zgłoszony w pozwie.

W skład kosztów należnych stronie powodowej wchodzi: opłata sądowa od wniesionego pozwu, wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 2.400 zł (§ 2 w zw. z § 5 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. W tym świetle Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku. (por. pkt. 2 wyroku)

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

Dnia 08.06.2015 r.